

‘Ik leef op de gedachte dat dit haar grootste wens was.’

De dochter van Margo ten Broeke kreeg eindelijk rust

‘Er is kracht nodig om voor euthanasie te kiezen.’

Schizofrenie, psychoses, verslaving, posttraumatische stressstoornis, suïcidaliteit: na dertig jaar psychiatrische crisissen, behandelingen en alsmaar weer terugvallen, was Barbara Koel op haar 51e leeggestreden. Ten einde raad deed ze een beroep op Expertisecentrum Euthanasie, dat haar op 24 november 2020 de rust kon geven die ze zo verlangde. Hoe kijkt moeder Margo ten Broeke (76) naar het euthanasietraject van haar dochter?

“Rond haar zeventiende begon Barbara te veranderen. Haar vader, broer en ik kregen lastiger contact met haar, ze trok zich terug. Daarvoor was ze soms wat stil of angstig, maar verder was ze vooral een leuk, slim meisje. Op haar achttiende verhuisde ze naar Groningen. Wanneer we haar zagen, merkten we dat ze veel dronk. In diezelfde periode gingen haar vader en ik scheiden, dat was een zware tijd voor ons allemaal. Naast drank, raakte Barbara aan de speed en had vriendjes die dat ook deden. Als ouder sta je machteloos. Barbara was altijd zo netjes, zo beschaafd, zo’n leuke dochter. Ik kon het niet geloven.”

Angst

“Haar leven werd steeds zwaarder. Ze bleef foute, verslaafde mannen aantrekken, zwierf rond en kreeg twee kinderen. Ze heeft het geprobeerd, maar ze wist niet hoe ze een gezin moest aanpakken. Haar zoon heeft ze bewust afgestaan om hem een beter leven te geven. Gelukkig heeft hij het getroffen met zijn pleeggezin; hij is goed terecht gekomen. Later kreeg ze een dochter, die band heeft nooit een kans gekregen, tot groot verdriet van beiden. Met allebei de kleinkinderen heb ik contact, maar wat kon ik verder? Als oma zit je overal tussen. Er was zoveel angst en stress rondom Barbara.”

“Ze begon stemmen in haar hoofd te horen, kreeg de labels ‘schizofreen’ en ‘psychotisch’, ging instellingen in en uit. Ze was zo alleen. Het lukte haar niet om contact te maken, ook niet met zichzelf. Haar enige plezier was muziek luisteren, altijd zat ze met oortjes in. En soms, heel soms, was er even de Barbara die ik kende, zo lief en alledaags. Ze huilde nooit, dat kwam door de medicijnen, maar gebeurde dat toch en ik was erbij, dan waren we even écht samen.”

Te laat

“Radeloos deed ze enkele suïcidepogingen. Die mislukten, maar haar grote wens om rust te krijgen, bleef. Het lukte Barbara om

op eigen kracht om af te kicken van de alcohol en de speed. Maar het was te laat, ze kon geen ‘normaal’ leven meer opbouwen, wist niet hoe dat moest. Ze woonde beschermd in Assen, daar lag ze alle dagen op bed of op de bank, met de gordijnen dicht. Elke prikkel was te veel. Regelmatig haalde ik haar op om bij mij te zijn, maar ook dan kon ze geen kant op. De stemmen en de angst regeerden haar.”

‘Wat helpt in mijn verdriet, is dat we goed afscheid hebben kunnen nemen.’

“Op een dag, twee jaar geleden, vertelde ze dat ze een brief naar Expertisecentrum Euthanasie had gestuurd. ‘Ik wil er niet meer zijn’, zei ze. ‘Jij wordt ook ouder en als je overlijdt, ben ik echt alleen.’ Ik was compleet beduusd. Het duurde lang voordat Barbara iets hoorde, maar vanaf het moment dat het expertisecentrum contact opnam, was er opluchting. Ik kon niet met Barbara praten over haar angst en pijn, maar arts Pieter en verpleegkundige Anneke lukte dat wel. Al snel bevestigden ze dat dit geen leven was voor Barbara, ze steunden haar volledig in haar wens. Als moeder wil en kun je het niet zien, maar zij legden haar situatie bloot, ze zagen haar echt.”

“Gedurende het traject maakte ik zelf ook een omslag: ‘het is goed zo’, kon ik tegen haar zeggen. Dwars tegen mijn gevoel in natuurlijk, want wie wil zijn dochter nu verliezen? Maar ik gunde haar de rust. We hadden veel contact in deze tijd, het was spannend. Barbara vreesde dat het niet zou lukken, maar [Lees verder op pagina 2 >](#)

> *vervolg interview* ze kon altijd bellen met Anneke. Het was zo fijn dat ze zo'n kundig iemand als steun had."

Berusting

"Na acht maanden volgde het zo verlangde ja-woord van de SCEN-arts. Toen ging het opeens snel; Barbara wilde liever vandaag dan morgen sterven. Toen de datum was vastgesteld, hebben we zo'n fijne week gehad, zelfs met uitjes naar de dierentuin. Vastberaden regelde ze haar eigen begrafenis, had veel contact met haar broer die in Hongarije woont, sprak met haar zoon. Zo onwerkelijk. Maar vanuit mijn werk als verpleegkundige herkende ik het van terminale patiënten: de totale berusting en het verlangen naar de dood. Ze was zover, het was klaar."

'Ik mis Barbara elke seconde.'

"Ik leefde op de automatische piloot, tot aan haar sterfbed aan toe. Hoe zorgvuldig Pieter en Anneke me ook hadden voorgespiegeld hoe het zou gaan, je kunt als moeder nooit voorbereid zijn, weet ik nu. Het is onbeschrijflijk wat er met je gebeurt als je kind onder je ogen overlijdt. Ik stond erbij en ze was al weg."

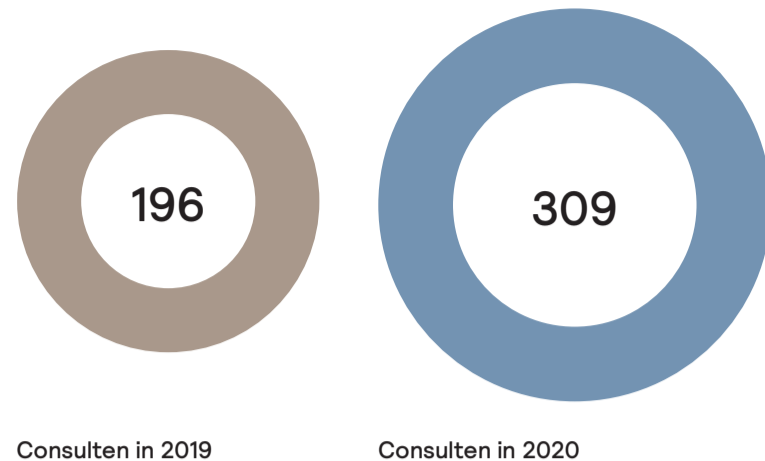
"Ik mis Barbara elke seconde, maar leef op de gedachte dat dit haar grootste wens was. Er is kracht voor nodig om voor euthanasie te kiezen. Wat helpt in mijn verdriet, is dat we goed afscheid hebben kunnen nemen, mede dankzij de fijne mensen van het expertisecentrum. Bij hen kreeg Barbara gehoor en mocht ze er echt zijn."

Pieter Stigter: "Trots dat ik heb kunnen helpen."

Bij het beoordelen van de euthanasiewens van patiënten met een psychische stoornis moet er altijd een second opinion worden gevraagd van een psychiater. Daarnaast is er, als de uitvoerend arts geen psychiater is, een consult nodig van een SCEN-psychiater. Zo wordt gegarandeerd dat bij elk traject minimaal twee psychiaters betrokken zijn. Het duurde lang voordat Pieter Stigter – specialist ouderengeneeskunde en een dag per week werkzaam voor Expertisecentrum Euthanasie – een psychiater bereid vond om Barbara's situatie te onderzoeken.

"Binnen de psychiatrie is er nog weinig bereidheid om mee te werken aan de beoordeling en uitvoering van een euthanasiewens", zegt Stigter. Na de second opinion en de beoordeling van de SCEN-psychiater, werd Barbara's wens uitvoerig besproken in een multidisciplinair overleg van het expertisecentrum: zien we met z'n allen niets over het hoofd? Na een unaniem akkoord, kon het team Barbara het goede nieuws geven. Stigter: "Er was voor haar geen andere uitweg. Net als Barbara's moeder – die met onnoemlijke pijn in het hart haar dochter bij elke stap steunde – gunde ik het haar om te sterven. Ik ben er trots op dat ik haar heb kunnen helpen."

Consulten door Expertisecentrum Euthanasie bij een euthanasieverzoek in 2019 en 2020, in aantallen

Expertisecentrum Euthanasie begeleidt steeds meer artsen en medisch specialisten bij euthanasietrajecten van hun patiënten. In 2020 steeg het aantal consulten met zestig procent. Bron: Expertisecentrum Euthanasie

Vraag & Antwoord

Is een wilsverklaring voldoende voor euthanasie?

Een schriftelijke wilsverklaring kan in de plaats komen van een mondeling euthanasieverzoek. Maar een wilsverklaring is geen vrijbrief voor euthanasie. De wet stelt dat de arts die u euthanasie geeft tot de overtuiging moet zijn gekomen dat u ondraaglijk en uitzichtloos lijdt, dat behandeling geen zin meer heeft en dat er geen redelijke alternatieven meer zijn. De arts moet daarnaast zeker weten dat het uw verzoek is – en dus niet van familie bijvoorbeeld. Euthanasie krijgen als je niet meer wilsbekwaam bent, ook als er een

wilsverklaring is, is heel moeilijk. Heeft u de diagnose alzheimer en een euthanasiewens? Expertisecentrum Euthanasie adviseert om de wilsverklaring tijdig en regelmatig met de huisarts te bespreken en gezamenlijk op zoek te gaan naar het beste moment om de euthanasie te verlenen, waarbij het verzoek niet te vroeg wordt ingewilligd en zeker niet te laat. Is iemand eenmaal wilsbekwaam dan wordt het voor een arts haast onmogelijk om het euthanasieverzoek in te willigen.

Column

Leef mee met Cisca Peters, verpleegkundige Expertisecentrum Euthanasie.

Dodelijk dilemma

We worstelen allemaal met de coronapandemie. Thuis, en op het werk. Cisca Peters, verpleegkundige bij Expertisecentrum Euthanasie, wil niemand besmetten en is "dus best een strenge pleeg". Maar dan valt Arie haar in de armen.

Vanaf het begin van de pandemie ben ik uiterst streng geweest om mijn dierbaren zo goed mogelijk te beschermen. Mijn kwetsbare echtgenoot, mijn ernstig zieke zusje, mijn zwangere schoondochter en mijn ALS-patiënten. Dus fiets ik dagelijks drie uur door weer en wind tussen mijn huis en mijn werk op de afdeling neurologie van het EMC in Rotterdam om niet in het openbaar vervoer te hoeven stappen en draag ik tijdens spreekuren en huisbezoeken steevast een mondkapje. Mijn jongere collega's spreek ik aan op de anderhalve meter die je zo gauw vergeet in de hectiek van de dag. Best een strenge pleeg dus!

En dan beland je ineens in een situatie die je vraagt om honderdtachtig graden te draaien. Na tien intensieve gesprekken ontstaat er een hechte band met Arie en Marlies (fictieve namen). Jong en dementerend zoekt Marlies naar woorden en gaan wij, de dokter en ik, op kousenvoetjes in haar euthanasieverzoek op pad. Als ze na veel wikken en wegen de knoop doorhakt, begeven wij ons echt op 5 voor 12. Op de dag van haar euthanasie zien we Marlies zoekend en gespannen kijken. Ze herkent ons even niet. Ik pak haar vast en doe mijn mondkapje af. Een

grote grijns: "Oh jullie zijn er!". In alle rust kruipt zij op schoot bij haar lief. Op de achtergrond rustige muziek. Wij zijn samen met hen, haar dochter en schoonzoon zijn weggegaan en er heerst vrede. Als Marlies overleden is, komt alles aan emoties bij Arie los. Hij valt mij in de armen en ik troost en knuffel hem. Hoezo corona, dit kan niet anders dan medemenselijkheid van mij vragen toch!?

'Ik pak haar vast en doe mijn mondkapje af.'

Na afloop sluipt een zorg in mijn hoofd want ik wil deze week wel naar mijn zusje. Nog maar weer eens een PCR-test, denk ik met Rotterdamse nuchtheid. Ik heb geen seconde spijt, want het was een hartenkreet die ik niet kon negeren, maar wijs was het misschien niet... De uitslag was gelukkig negatief; geen corona. Maar de worsteling gaat door. Compassie in tijden van corona; een dodelijk dilemma. Gelukkig glooit er licht aan het einde van deze tunnel!

Kan ik het dossier van mijn moeder opvragen?

Alle informatie uit het medisch dossier van een patiënt valt onder het beroepsgeheim van de hulpverlener, ook na het overlijden van de patiënt. Expertisecentrum Euthanasie wordt met enige regelmaat benaderd door nabestaanden die het dossier van hun overleden familielid willen inzien. Voor inzage is echter toestemming van de patiënt vereist.

Patiënten kunnen deze toestemming schriftelijk of mondeling doen; in beide gevallen maakt de machtiging deel uit van het medisch dossier. Zonder toestemming van de patiënt geeft het expertisecentrum geen inzage, ook niet na overlijden. De wet vereist dat medische dossiers minimaal twintig jaar worden bewaard.

Heeft u ook een vraag voor Expertisecentrum Euthanasie?

Mail vrienden@expertisecentrum euthanasie.nl. U krijgt altijd persoonlijk antwoord en mogelijk staat uw vraag de volgende keer in deze rubriek.

We hebben elkaar nodig: helpt u mee?

Het aantal vrienden van de stichting Vrienden van Expertisecentrum Euthanasie (VvEE) is vorig jaar met 864 gedaald, met name door overlijden. "Vermoedelijk velen ook aan de gevolgen van een coronabesmetting", zegt bestuurslid Trudy van den Berg. "Dat vinden wij heel erg; we zijn toch een beetje familie." Heeft u een vraag met betrekking tot ons werk, zit u ergens mee of wilt u gewoon even praten? Bel 070 891 26 21 of stuur een e-mail naar vrienden@expertisecentrum euthanasie.nl. De VvEE-bestuursleden staan u graag te woord.

De stichting heeft 13.000 vrienden. U kunt het werk van Expertisecentrum Euthanasie steunen door een financiële bijdrage, maar ook door nieuwe vrienden te werven. Praat u wel eens met familie, vrienden of kennissen over euthanasie? Dat heeft u vast gemerkt dat u niet de enige bent die zich betrokken voelt bij dit onderwerp. Aan geïnteresseerden kunt u natuurlijk deze nieuwsbrief doorgeven. U kunt ook een extra nieuwsbrief of informatiemateriaal aanvragen; wij sturen dat dan direct op. Van den Berg: "We hebben elkaar nodig; helpt u mee?"

Jesse van Venrooij

Filmmaker Jesse van Venrooij maakte *Dokter Kees*, een documentaire over de zoektocht van een arts naar de wil van zijn demente patiënt Willy. Hoe was het om deze documentaire te maken?

Het maken van een goede documentaire valt of staat met het vinden van de juiste klik en verbinding met de personen die je volgt. Gelukkig viel ik bij de familie Oppers in zo'n warm bad; ik voelde mij zeer op mijn gemak. Dokter Kees kende ik al vanuit eerder werk.

Het moeilijkste vond ik dat ik nooit zeker heb kunnen weten of Willy akkoord was dat ik hem filmde. Zijn vrouw en dochters verzekerden mij dat het goed was, zolang ik integer en met respect voor zijn kwetsbare situatie zou handelen. In de montage hebben we hier heel bewust op gelet; geen sensatiezucht maar wel de complexiteit en bijkomende emoties invoelbaar maken. Dat is mijn grootste goed; integriteit, respect en zorgvuldigheid. Ik filmde alleen, dus zonder crew. Op de terugweg naar huis, na een heftige of juist hele intieme situatie, voelde ik mij vaak zo gezegend. Het is eigenlijk ongelooflijk dat ik hier allemaal bij mocht zijn. Het maakt mij dankbaar en nederig voor het leven. Ik hoop dat mijn documentaire leidt tot waardevolle gesprekken tussen dierbaren en tussen professionals.

Dokter Kees is tot 15 juni 2021 beschikbaar via www.picl.nl/dokterkees. Zie ook www.dokterkees.com.

Opgevangen

‘Een dokter moet, om vrijuit te gaan, de euthanasie melden die mogelijk kan leiden tot vervolging wegens moord. Dát is een curieuze constructie.’

Jacob Kohnstamm
oud-voorzitter Regionale Toetsingscommissies
Euthanasie (RTE)

‘Vijf voor twaalf is te laat. Je moet er al om half twaalf uit.’

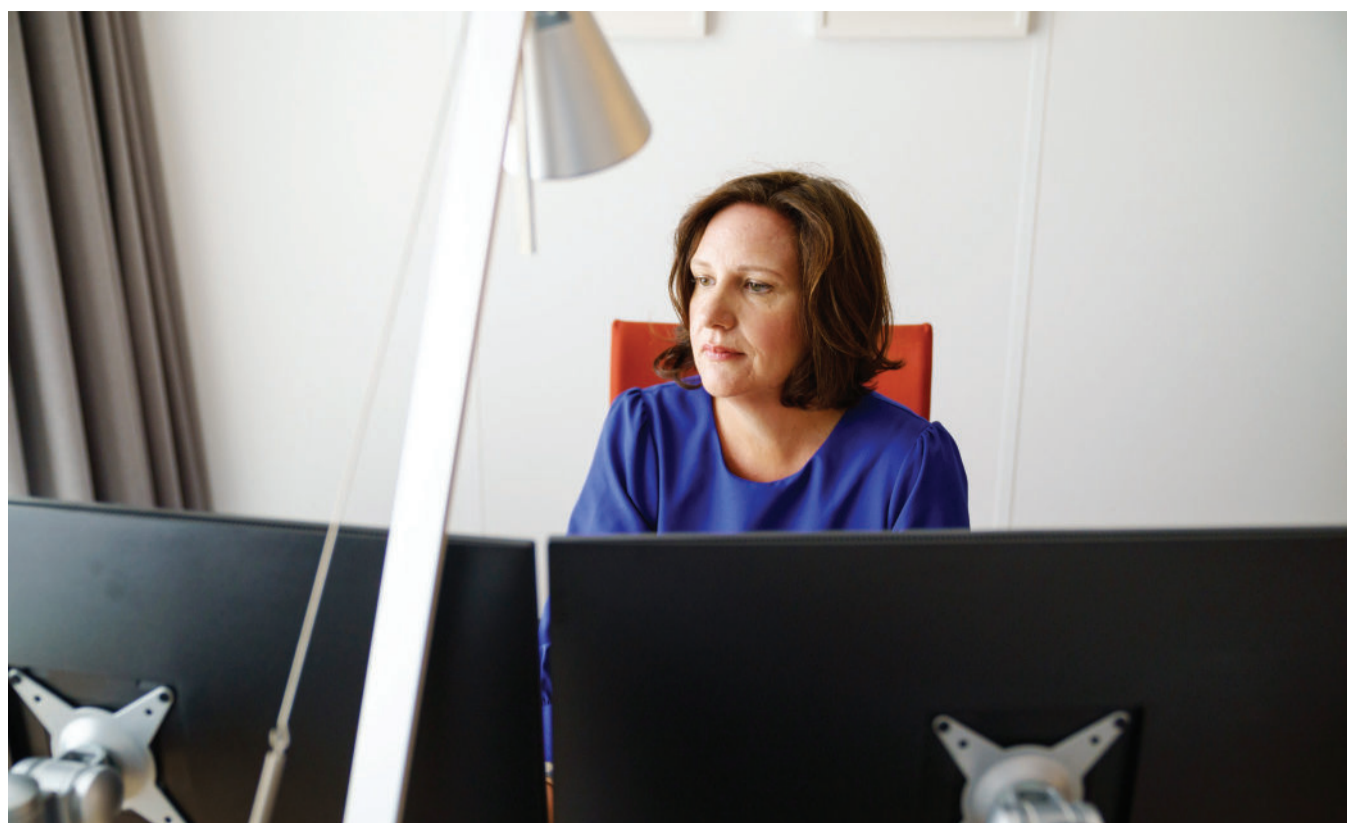
Hugo Borst
columnist en tv-persoonlijkheid

‘Patiënten hebben er vaak al jaren over gedaan voor ze een aanmeldingsformulier invullen.’

Kit Vanmechelen
psychiater Expertisecentrum Euthanasie

‘Een beetje notaris zou zeggen: uw euthanasiewens moet u bij uw arts vastleggen, niet bij mij.’

Carla Bekkering
NVVE

Voor hulpvragers die lijden aan lichamelijke aandoeningen hebben we inmiddels geen wachtlijst meer.”

Expertisecentrum Euthanasie in coronatijd

‘Onze teams willen hun patiënten niet in de steek laten.’

Welke gevolgen heeft de tweede lockdown voor de hulpverlening van Expertisecentrum Euthanasie? “We zorgen dat patiënten er zo weinig mogelijk last van hebben”, zegt bestuurder Sonja Kersten.

Het expertisecentrum volgt de richtlijnen van het RIVM. Voor de artsen en verpleegkundigen betekent dit onder meer: afstand houden en persoonlijke beschermingsmiddelen gebruiken. Als de situatie het toelaat, worden gesprekken met patiënten via beeldbellen gevoerd en bij huisbezoeken maakt het team vooraf afspraken over aanwezigheid van familie en vrienden. “Je laat iemand niet kiezen tussen zijn kinderen, maar vijftien mensen bij een euthanasie is in de huidige situatie echt te veel”, zegt Kersten. “Onze teams willen hun patiënten niet in de steek laten; tegelijkertijd moeten ze wel verantwoord kunnen werken.”

‘We zien elkaar alleen online. Dat heeft impact; je kunt elkaar minder steunen.’

Oplossingen

“Wat doe je als je op de dag van de euthanasie tegen de afspraken in toch veel familieleden en vrienden in de woonkamer aantreft? Wegsturen? Zelf weggaan? Hoe ongemakkelijk het soms ook voelt, voor verreweg de meeste situaties worden werkbare oplossingen gevonden: vanaf het balkon of uit de tuin de euthanasie bijwonen, meekijken via een videoverbinding. Soms wringt de intimiteit van een euthanasietraject en de af-

stand die Covid-19 afdwingt wezenlijk. Een partner van een patiënt die zich huilend in je armen stort duw je niet van je af, en dat wil je op dat moment ook helemaal niet. Van collega's die het overkwam hoorde ik wel dat ze zich naderhand rot voelden, uit angst voor besmetting.”

Wachtlijst

Door corona zijn er het afgelopen jaar minder ambulante teams beschikbaar geweest. Een deel van de medewerkers behoort zelf tot de kwetsbare groep en anderen hebben een eigen praktijk of een baan in het ziekenhuis, waar ze nodig zijn. De ambulante artsen en verpleegkundigen zijn parttime verbonden aan Expertisecentrum Euthanasie. Kersten: “Met minder mensen wordt keihard gewerkt om zoveel mogelijk patiënten te helpen. Voor hulpvragers die lijden aan lichamelijke aandoeningen hebben we inmiddels geen wachtlijst meer.”

Vaccinatieprogramma

De patiëntenstop in het voorjaar van 2020 was uitermate pijnlijk voor alle betrokken, patiënten en werknemers. “Gelukkig was er veel begrip voor het feit dat we niet anders konden omdat we niet over persoonlijke beschermingsmiddelen beschikten.” Sluit de bestuurder een nieuwe patiëntenstop uit? “We doen er in elk geval alles aan om open te blijven. Onze teams moeten veilig kunnen werken, dat is een harde voorwaarde. Gelukkig krijgen onze zorgprofessionals de mogelijkheid om zich te laten vaccineren.”

Impact

De pandemie raakt ook andere delen van de organisatie. De kantoren in Den Haag en Utrecht zijn nagenoeg leeg; iedereen werkt thuis. “We zien elkaar alleen online. Dat heeft impact; je kunt elkaar minder steunen.” Diverse projecten konden vanwege corona geen doorgang vinden, zoals de nascholing voor huisartsen en medisch specialisten. Binnenkort wordt de eerste module gedigitaliseerd, zodat artsen de nascholing online kunnen volgen.

‘De steun van de vrienden is essentieel, ook moreel.’

Goed nieuws

Mooie ontwikkelingen zijn er ook, vervolgt Kersten. “Meer artsen pakken met behulp van een van onze consultants euthanasieverzoeken zelf op, in plaats van hun patiënten naar ons door te sturen. Dat is goed nieuws, want mensen worden het liefst door hun eigen arts geholpen.” Net als de nascholing worden de consultants gefinancierd door de Stichting Vrienden van Expertisecentrum Euthanasie. “De steun van de vrienden is essentieel, ook moreel. Ik ontvang veel brieven en kaartjes met teksten waar ik kippenvel van krijg. Ik vind dat echt fantastisch.”

Webinar 'Euthanasie bij stapeling van ouderdomsklachten'

Helaas, we kunnen elkaar nog niet live ontmoeten. Maar met het VvEE-webinar 'Euthanasie op basis van stapeling van ouderdomsklachten' komen we wel heel dichtbij. Een webinar is een virtuele bijeenkomst via internet. U kunt thuis, vanaf uw computer, laptop of tablet het hele programma volgen. Het (gratis) webinar is op vrijdag 9 april 2021 om 14.00 uur en duurt vijftig minuten. We hopen u te treffen!

U kunt zich tot 7 april inschrijven door een e-mail te sturen naar vrienden@expertisecentrum euthanasie.nl. Na inschrijving ontvangt u een link waarmee u het programma kunt volgen. Uiteraard sturen we u ook een duidelijke handleiding.

PROGRAMMA

- Introductie door de dagvoorzitter.
- Actuele ontwikkelingen bij Expertisecentrum Euthanasie, door bestuurder Sonja Kersten.
- Hoe gaat het met de projecten die gefinancierd worden door de vrienden?
- Euthanasie op basis van stapeling van ouderdomsklachten. Dokter Marc Mulders, manager patiëntenzorg bij Expertisecentrum Euthanasie, bespreekt de mogelijkheden aan de hand van casuïstiek.
- Beantwoorden van uw vragen. (Deelnemers kunnen vanaf tien minuten voor aanvang tot het einde van het webinar vragen stellen via een chatbox.)

Vriend Els overleden

Els Vermeulen, ambassadeur van de stichting Vrienden van Expertisecentrum Euthanasie (VvEE), is op 6 januari 2021 overleden. Ze kampte al jaren met een lijf dat niet wilde en eind december was de maat vol: ze stopte met eten en drinken. Els was een trouwe bezoeker van de vriendenbijeenkomsten en zeer betrokken bij het werk van Expertisecentrum Euthanasie. Haar verhaal staat op

expertisecentrum euthanasie.nl en in de folder van VvEE. "De mogelijkheid van euthanasie geeft me rust", liet ze optekenen. Haar foto prijkt ook op banners en ze gaf toestemming om deze ook na haar overlijden te blijven gebruiken. Ze genoot van de bloemen die het bestuur van de VvEE naar het hospice stuurde. "Succes met jullie topwerk", reageerde ze via WhatsApp.

Geef uw e-mailadres door!

De nieuwsbrief 'Vrienden voor het leven' verschijnt drie keer per jaar. Tussendoor houden we ook graag contact met u, bijvoorbeeld om u uit te nodigen voor (digitale) vriendenbijeenkomsten. Hiervoor hebben we uw e-mailadres nodig. Wilt u dat aan ons doorgeven? Stuur een e-mail naar vrienden@expertisecentrum euthanasie.nl. In verband met de verschijningsdatum van deze nieuwsbrief konden de uitnodigingen voor het VvEE-webinar 'Euthanasie bij dementie' van 5 maart jongstleden alleen verzonden worden naar vrienden waarvan het e-mailadres bij ons bekend is.

Vrienden voor het leven

Met uw hulp kan Expertisecentrum Euthanasie:

- De continuïteit van euthanasiezorg garanderen
- Interne ontwikkelingen van Expertisecentrum Euthanasie ondersteunen
- (Huis)artsen begeleiden bij euthanasietrajecten
- Nascholing voor (huis)artsen aanbieden
- Wetenschappelijk onderzoek doen
- Voortdurend werken aan maximale zorgvuldigheid
- Kennis over euthanasie en levenseinde bij vrienden versterken

Als vriend ontvangt u uitnodigingen voor vriendenbijeenkomsten met actuele thema's. Ook krijgt u drie keer per jaar de nieuwsbrief *Vrienden voor het Leven* toegestuurd, met nieuws en informatie over onze euthanasiezorg en ontwikkelingen van Expertisecentrum Euthanasie.

Ja, ik word vriend.

Ik steun Expertisecentrum Euthanasie met

€ 10,- € 25,- € 50,-

een ander bedrag namelijk: € _____

Per maand Per kwartaal Per half jaar Per jaar

Mijn gegevens

de heer mevrouw

Voorletters _____

Achternaam _____

Adres _____

Postcode _____

Woonplaats _____

Telefoon _____

E-mail _____

Geboortedatum _____

Ja, ik ontvang graag drie keer per jaar de vriendennieuwsbrief met nieuws en informatie over het werk van Expertisecentrum Euthanasie.

via de post digitaal (s.v.p. aanvinken)

Ik machtig de stichting Vrienden van Expertisecentrum Euthanasie om bovengenoemd bedrag af te schrijven van mijn bankrekening.

Bank _____

Rekeningnummer (IBAN) _____

Datum _____

Handtekening _____

Door ondertekening van dit formulier geeft u toestemming aan de stichting Vrienden van Expertisecentrum Euthanasie om doorlopende incasso-opdrachten te sturen naar uw bank om een bedrag van uw rekening af te schrijven en aan uw bank om doorlopend een bedrag van uw rekening af te schrijven overeenkomstig de opdracht van de stichting Vrienden van Expertisecentrum Euthanasie. U ontvangt een schriftelijke bevestiging. Dit formulier kunt u ook in een gesloten envelop verzenden; ook dan is een postzegel niet nodig. Wij vinden uw privacy belangrijk. Meer informatie leest u hierover op expertisecentrum euthanasie.nl/privacyverklaring.

Vrienden van Expertisecentrum Euthanasie

Antwoordnummer 286

1800 VB Alkmaar

Colofon

No. 7, voorjaar 2021

'Vrienden voor het leven' is een uitgave van de stichting Vrienden van Expertisecentrum Euthanasie. De nieuwsbrief verschijnt drie keer per jaar (papier en digitaal). Donateurs ontvangen de nieuwsbrief gratis.

Eisenhowerlaan 104, 2517 KL Den Haag
070 891 26 21 (op werkdagen van 8:30 tot 17:00 uur)
vrienden@expertisecentrum euthanasie.nl
expertisecentrum euthanasie.nl/vrienden

Redactie Elke Swart

Aan dit nummer werkten mee
Teus Lebbing, Cisca Peters
Fotografie Martijn Beekman
Vormgeving Studio Het Mes
Drukwerk en verzending MEO

Copyright

Teksten uit deze nieuwsbrief mogen uitsluitend na schriftelijke toestemming van de redactie worden overgenomen.